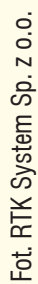

ROZSZERZONA ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRODUCENTA (ROP)

Szanowni Państwo,

Kontynuujemy tradycję organizacji co najmniej raz w roku konferencji poświęconej jednemu z najważniejszych problemów ochrony środowiska – szeroko rozumianej gospodarce odpadami. Wynika to nie tylko ze statutowego obowiązku, ale także z dużego zainteresowania naszych członków i sympatyków tą tematyką oraz czynnym wpisywaniem się przez Polską Izbę Ekologii we wdrażanie Porozumień z Marszałkiem Województwa Śląskiego (już przez osiem lat) w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku, w tym recyklingu lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych oraz z opakowań po środkach niebezpiecznych.

Istniejąca od kilku lat sytuacja częstych zmian ustawowych, w tym systemowych, nie tylko nie sprzyja doskonaleniu funkcjonowania gospodarki odpadami, ale wzbudza wiele kontrowersji i wymaga merytorycznej dyskusji oraz konsultacji. Powinno to być również powiązane z transpozycją i implementacją wymagań Unii Europejskiej do polskiego porządku prawnego w tym zakresie. Wydaje się, że propozycje kolejnych projektów zmian i nowych rozwiązań, szczególnie w zakresie zmian w mechanizmie tak zwanej rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP), nie tworzą właściwych narzędzi pozwalających na efektywny recykling i wypełnienie kolejnych celów zarysowanych w regulacjach unijnych.

Po trzydziestu latach od wprowadzenia ROP (w niektórych krajach) zmienia się również jej postrzeganie. **Staje się ona istotnym narzędziem wspomagającym zamykanie obiegów surowcowych i tworzenie gospodarki o obiegu zamkniętym.** Te działania powinny mieć ważący priorytet wśród istniejących już rozwiązań i przy wdrażaniu nowych.

Elementem przyszłego systemu ROP, jak wskazują doświadczenia wielu państw, winien być „system kaucyjny”. **Jest to również istotne ze względu na jego wpływ na ekonomię komunalnej gospodarki od-**

padami. Stąd też nie można oderwać tych problemów od perspektywy samorządowej. W tym kontekście przedstawione prezentacje pokazują trudną sytuację gmin jako interesariuszy ROP. Niestety, obecny system ROP nie zapewnia gminie odpowiednich narzędzi finansowych i operacyjnych, aby realizować cele związane z odpadami opakowaniowymi.

Jesteśmy przekonani, że tematy poruszone podczas konferencji, dyskusja i osobowość prelegentów, ich wiedza i doświadczenie, a także umiejętność stawiania pytań, formułowania wniosków i wskazówek, szeroka znajomość wieloletnich doświadczeń i funkcjonujących rozwiązań w Polsce i innych krajach pozwoli na znalezienie najwłaściwszych konkluzji do oczekiwanego polskiego modelu gospodarki odpadami, w tym również w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

Interesujące prezentacje i – co bardzo ważne – także żywa dyskusja zawierały szereg pytań, wniosków i zaleceń. **W obszarze koncepcyjnym szczególnie pragnę polecić wystąpienia Jakuba Tyczkowskiego, Prezesa Zarządu Organizacji Odzysku Opakowań Rekopol S.A., mecenasa Macieja Kielbusa, Partnera Kancelarii Prawnej Dr Krystian Ziemiński & Partners Sp. k., oraz Anny Sapoty, Wiceprezesa ds. relacji rządowych w Europie Północno-Wschodniej, TOMRA.**

Obraz, jaki rysuje się na obecnym etapie, generuje mnogość pytań zarówno tych pozostających bez odpowiedzi, jak i takich, które wywołują różne propozycje, czasem obciążone wątpliwościami, brakiem transparentności czy wypaczających wolną konkurencję.

Mamy nadzieję, że konferencja pozwoliła uporządkować nasze wyobrażenia, oczekiwania oraz drogi dojścia do modelowych rozwiązań i ich wdrażania. Liczymy też na to, iż wnioski z jej obrad przyczynią się do zdynamizowania procesów adekwatnego kształtowania i dostosowania do dzisiejszych wymogów systemów gospodarowania odpadami.

Jerzy Swatoń
Przewodniczący Rady
Polskiej Izby Ekologii

Spis treści

1.	Jerzy Swatoń, Przewodniczący Rady Polskiej Izby Ekologii	3
	Słowo wstępne	
2.	Maciej Kiełbus, Partner współkierujący Działem Prawa Administracyjnego Kancelarii Prawnej Dr Krystian Ziemiński & Partners w Poznaniu, Redaktor naczelny czasopisma „Prawo dla samorządu”	5
	Implementacja rozszerzonej odpowiedzialności producenta z perspektywy samorządowej	
3.	Anna Sapota, Wiceprezes ds. relacji rządowych w Europie Północno-Wschodniej, TOMRA	6
	Jak działa efektywny system kaucyjny? Cztery kroki do efektywnego systemu kaucyjnego w Polsce	
4.	Jakub Tyczkowski, Prezes Zarządu Organizacji Odzysku Opakowań Rekopol S.A.	8
	ROP z perspektywy organizacji odzysku i konsekwencje dla przedsiębiorców wprowadzających opakowania na rynek	
5.	Podkomisarz Ewelina Mączkorowska, Naczelnik Wydziału do walki z Przestępczością Gospodarczą Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji	10
	Zwalczanie przestępstw w gospodarce odpadami	
6.	Tomasz Kurpiewski, Sustainability Senior Manager, McDonald's Polska Sp. z o.o.	12
	Gospodarka obiegu zamkniętego w restauracjach McDonald's Polska	
7.	dr Przemysław Jura, Prezes Zarządu Europejskiego Holdingu Doradczego Sp. z o.o.	13
	Finansowanie inwestycji w gospodarce odpadami	
8.	Anna Sapota, Wiceprezes ds. relacji rządowych w Europie Północno-Wschodniej, TOMRA	14
	Konkluzje z konferencji	

Konferencja: „Rozszerzona odpowiedzialność producenta (ROP)”. Materiały pokonferencyjne.

Wydawca: Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice, tel.: 32 253 51 55, e-mail: pie@pie.pl

Druk: PoligrafiaPlus, ul. Porcelanowa 11 c, 40-246 Katowice, tel. 32 730 32 32

Redaktor prowadzący: Ewelina Sygulska. **Redaktor techniczny:** Katarzyna Kurzyca. **Łamanie i skład:** Piotr Poznański

Nakład: 500 egz. Oddano do druku w lipcu 2022 r.

Wydawnictwo finansowane ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach.

„Treści zawarte w publikacji nie stanowią oficjalnego stanowiska organów Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach”

Dofinansowano ze środków Wojewódzkiego Funduszu
Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach

Implementacja rozszerzonej odpowiedzialności producenta z perspektywy samorządowej

Maciej Kielbus, Partner współkierujący Działem Prawa Administracyjnego
Kancelarii Prawnej Dr Krystian Ziemiński & Partners w Poznaniu,
Redaktor naczelny czasopisma „Prawo dla samorządu”

Od czasu uchwalenia i wejścia w życie Ustawy z dnia 1 lipca 2011 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw gminy stały się kluczowym uczestnikiem nowego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

To właśnie im (odpowiednio utworzonym przez nie publicznoprawnym związkom jednostek samorządu terytorialnego) przypisano zadanie objęcia wszystkich właścicieli nieruchomości na swoim terenie systemem gospodarowania odpadami komunalnymi. W przypadku właścicieli nieruchomości zamieszkałych, a niekiedy także nieruchomości niezamieszkałych (o ile rada gminy / rada miasta podjęła stosowną uchwałę) gminy zostały zobligowane do zapewnienia odbioru zasadniczo wszystkich wytworzonych odpadów komunalnych w zamian za publicznoprawną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Modelowo wysokość tej opłaty powinna być uzależniona od kosztów odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych oraz pozostałych wymienionych przez ustawodawcę kosztów gminnego systemu odpadowego. W konsekwencji koszty funkcjonowania gminnego systemu odpadowego powinny być w całości (poza pewnymi wyjątkami) pokrywane ze środków pochodzących z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Czym wyższe koszty systemu, tym wyższa opłata dla właściciela nieruchomości, a przez to wyższe obciążenie dla poszczególnych mieszkańców.

Z uwagi na powyższe samorządy konsekwentnie od lat domagają się jak najszybszej implementacji przepisów unijnych związanych z rozszerzoną odpowiedzialnością producenta (ROP), które mają doprowadzić do zmiany struktury kosztów gminnych systemów gospodarowania odpadami oraz zapewnić ich dodatkowe finansowanie.

Z perspektywy samorządów kluczowe jest bowiem, aby nowy system ROP wpłynął na ograniczenie ilości wytwarzanych odpadów oraz na ich strukturę umożliwiającą łatwiejsze (tańsze) poddawanie ich późniejszym procesom recyklingu. **ROP ma zatem przede wszystkim obniżyć koszty funkcjonowania systemu odpadowego.** Koszty, które pomimo ROP-u powstaną, mają zaś być pokrywane przede wszystkim przez producen-

tów. W konsekwencji gminny system odpadowy winien być finansowany z dwóch źródeł: środków pochodzących z ROP oraz środków pochodzących od właścicieli nieruchomości, wnoszonych w formie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Takie rozwiązanie powinno wyhamować wzrost stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, co było szczególnie dotkliwe w ostatnich czasach. Może to także umożliwić faktyczny powrót do zasady samobilansowania się systemu odpadowego w ostatnim czasie, zachwianej przez coraz liczniejsze przypadki subsydiowania gminnych systemów odpadowych przez gminy ze środków niepochodzących z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W ramach prowadzonej debaty o polskim systemie ROP środowiska samorządowe postulują przede wszystkim przyspieszenie prac legislacyjnych i jak najszybsze opracowanie stosownych przepisów. Zmiany ustawowe powinny mieć przy tym charakter całościowy, aby uniknąć negatywnych konsekwencji, z jakimi mieliśmy do czynienia przy okazji punktowej nowelizacji Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z 2011 roku.

Samorządowcy apelują także, aby wraz z projektami ustaw przedstawić projekty kluczowych aktów wykonawczych, bez których ocena proponowanych zmian nie jest de facto możliwa. Środowiska samorządowe bardzo negatywnie oceniają rozbijanie proponowanych zmian na szereg odrębnych aktów prawnych procedowanych oddzielnie. Zwiększa to ryzyko niespójności procedowanych przepisów oraz powstawania luk prawnych.

ROP w ocenie samorządowców obejmować ma całość strumienia odpadowego (co wynika z Dyrektywy), a nie tylko część opakowaniową, na której obecnie koncentrują się decydenci. Przygotowywane rozwiązania powinny powstać w wyniku jak najszerzej dyskusji z równoległym udziałem wszystkich interesariuszy systemu i w oparciu o rzetelne dane wyjściowe. Podjęcie ostatecznych decyzji co do systemu ROP powinno być poprzedzone rzetelną symulacją kosztów w oparciu o dane historyczne z konkretnych gmin.

Niestety obserwacja dotychczasowych działań legislacyjnych związanych z ROP wskazuje, że w większości postulatów strony samorządowej nie zostały uwzględnione. Należy mieć nadzieję, że głos środowiska samorządowego będzie lepiej słyszalny na dalszych etapach procesu legislacyjnego zmierzającego do uchwalenia nowych przepisów regulujących ROP.

Jak działa efektywny system kaucyjny? Cztery kroki do efektywnego systemu kaucyjnego w Polsce

Anna Sapota, Wiceprezes ds. relacji rządowych w Europie Północno-Wschodniej, TOMRA

Wydajność, wygoda, odpowiedzialność producenta i integralność systemu – to najważniejsze elementy efektywnego systemu kaucyjnego. Zastosowanie tych elementów pozwala rozwiązać globalne proble-

który zaczął działać 1 lutego 2022 roku. **Są to doświadczenia, z których Polska może czerpać przykład, oczywiście przekładając je odpowiednio na lokalne możliwości i potrzeby.** Mając tak szerokie doświadczenie w branży, możemy wskazać, czym konkretnie różnią się skuteczne modele kaucyjne od tych nieskutecznych. Dlatego w naszym raporcie wymieniamy elementy, które w praktycznym zastosowaniu są nierozłączne.

Zasady i elementy efektywnych systemów kaucyjnych

Wszystkie te elementy - zastosowane **RAZEM**, pozwalają rozwiązać globalne problemy z gospodarowaniem odpadami i przyczyniają się do rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym.

WYDAJNOŚĆ

1. Szeroki zakres napojów i opakowań
2. Minimalna wartość kaucji
3. Docelowy poziom zwrotu

WYGODA

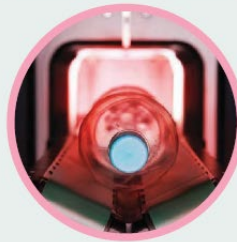
4. Wygodny dla konsumentów system zwrotu opakowań
5. Oddzielnie pobierane i w całości zwrotne kaucje
6. Oznaczenia kaucji za opakowania dla konsumentów i na potrzeby zwrotów dokonywanych ręcznie, kody kreskowe umożliwiające dokładną ewidencję

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRODUCENTA

7. Finansowanie w ramach rozszerzonej odpowiedzialności producenta
8. Ponowne inwestowanie w system nieodebranych kaucji oraz dochodów ze sprzedaży zebranych surowców
9. Wymagania dotyczące zawartości recyklatu

INTEGRALNOŚĆ SYSTEMU

10. Scentralizowana administracja i działanie na zasadzie non-profit
11. Sprawozdawczość dla władz i komunikacja z konsumentami
12. Egzekwowanie przepisów przez władze państwa

my z gospodarowaniem odpadami i może przyczynić się do rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym. To tylko niektóre wnioski z raportu „Recykling się opłaca”, przygotowanego na zlecenie firmy TOMRA, który powstał na podstawie doświadczeń z 40 rynków kaucyjnych na świecie.

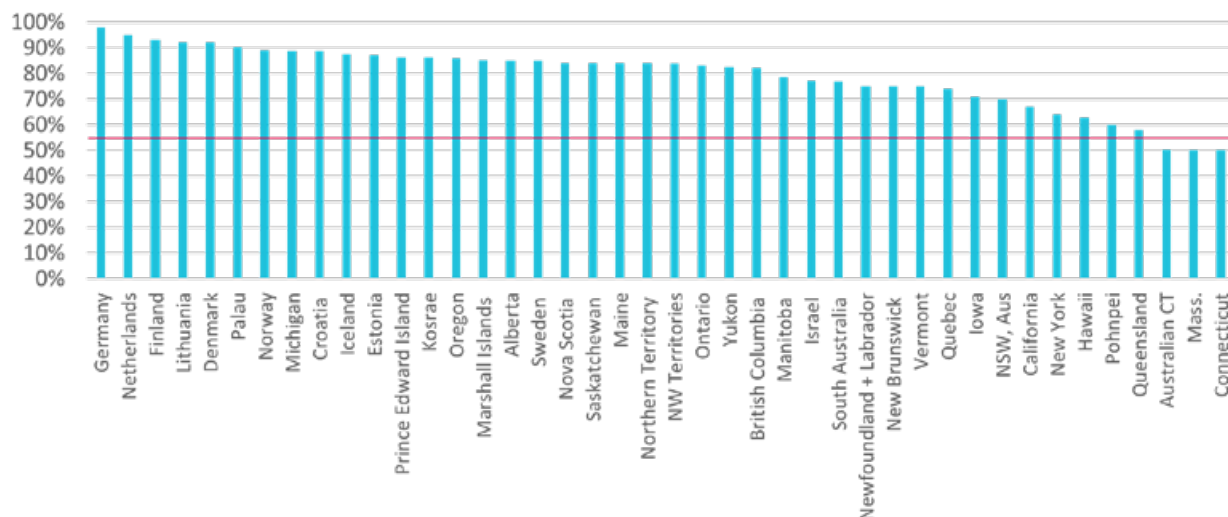
W 2019 roku Unia Europejska przyjęła dyrektywę w sprawie tworzyw sztucznych jednorazowego użytku i nakazała państwom członkowskim osiągnięcie do 2029 roku 90 proc. poziomu recyklingu plastikowych opakowań po napojach. Eksperti twierdzą, że będzie to trudne lub wręcz niemożliwe bez wprowadzenia systemu kaucyjnego¹. Takie systemy działają już w 12. europejskich krajach. Nad jego wprowadzeniem pracuje również Polska.

W Europie obserwujemy rynki, na których osiąga się bardzo wysokie poziomy zbiórki, właśnie dzięki dostosowanemu do lokalnego rynku i kompleksowo wprowadzonemu systemowi kaucyjnemu. Mamy starsze, dojrzałe już systemy skandynawskie, jak i ten najnowszy – łotewski,

Jednocześnie zakładamy holistyczne podejście do gospodarowania odpadami z gospodarstw domowych, które zapewni wysokie poziomy zbiórki. System kaucyjny znajduje się wśród niezbędnych elementów holistycznego systemu gospodarowania zasobami, czyli sprawdzonych praktyk wykorzystujących zarówno rozwiązania stosowane na poziomie ogólnokrajowym, jak i regionalnym. Obejmują one wdrożenie selektywnej zbiórki określonych typów materiałów, system kaucyjny dla opakowań po napojach oraz sortowanie komunalnych odpadów zmieszanych, a to wszystko wspierane przez efektywne schematy rozszerzonej odpowiedzialności producenta².

Aby zintensyfikować działania na rzecz ochrony środowiska, a jednocześnie osiągnąć cele unijne, Polska powinna wdrożyć system kaucyjny, który uwzględni kilka kluczowych elementów. Opierając się na ponad 50-letnim doświadczeniu na największych rynkach kaucyjnych na świecie, firma TOMRA wskazała je w raporcie „Recykling się opłaca”.

Poziomy zbiórki wszystkich systemów kaucyjnych świata (2019)

Wydajność

System kaucyjny ma zapobiegać zaśmiecaniu, zachęcać do recyklingu i motywować konsumentów do traktowania opakowań jako surowca, a nie jako odpadów. **Dlatego konieczne jest uwzględnienie w nim szerokiego zakresu napojów i opakowań, aby w jak największym stopniu skłonić nabywcę do przekazania surowca do ponownego przetworzenia.**

Biorąc pod uwagę doświadczenia krajów z najwyższymi poziomami zwrotu opakowań, możemy wywnioskować, że wartość kaucji powinna być na tyle wysoka, aby stała się motywatorem dla konsumentów. W Europie najczęściej jest to kwota w wysokości co najmniej 10 eurocentów.

Aby uzyskać wysokie poziomy zwrot surowców i jednocześnie stworzyć sprawiedliwe warunki konkurencji między ich producentami, konieczne jest dostosowanie się do sytuacji rynkowej i wzięcie pod uwagę trzech elementów: rodzaju napoju (określonego za pomocą kategorii branżowych, na przykład woda butelkowana, napoje gazowane soki itp.), materiału opakowaniowego (na przykład tworzywa sztuczne, szkło, metal i kartonowe opakowania) oraz rozmiaru (na przykład od 100 ml do 3 litrów).

Co więcej, przepisy prawa powinny jasno określać, które napoje, rodzaje surowców i rozmiary opakowań zostaną objęte systemem. Pominięcie poszczególnych kategorii napojów czy opakowań może oznaczać, że miliony nadających się do recyklingu puszek lub butelek zostaną zmarnowane i trafią do lasów, łąk i rzek lub na składowisko odpadów.

Wygoda

Wygodny system zwrotu opakowań jest kluczem do sprawnie działającego systemu kaucyjnego. **Powinien on być łatwy, dostępny i uczciwy dla wszystkich użytkowników.** Z raportu „Recykling się opłaca” wynika, że w dziewięciu na dziesięć najlepiej funkcjonujących systemów kaucyjnych na świecie zastosowano zwrot do sklepu, osiągając średni wskaźnik zwrotu na poziomie 92 proc. W efekcie ilość śmieci będących opakowaniami po napojach znacznie spada. Odsetek wszystkich śmieci

jest o 66 proc. niższy w regionach posiadających systemy kaucyjne niż w tych, które ich nie posiadają.

Opakowania zwrotne znamy już od wielu lat, co najmniej od początku XX wieku, kiedy powszechne były pierwsze systemy opakowań wielokrotnego użytku. Naliczenie kaucji stanowi dla nas pewnego rodzaju obietnicę, że otrzymamy zwrot pieniędzy, a dla sklepu są to kolejne odwiedziny konsumenta i potencjalne zakupy. Dlatego tak istotne jest dobrze zaprojektowany system zwrotu do sklepów, gdzie celowo czy po prostu przy okazji oddamy do recyklingu cenne surowce.

Odpowiedzialność producenta

Systemy kaucyjne angażują producentów napojów do zarządzania odbiorem opakowań i pokrywania kosztów systemu. **Z zasady i w praktyce w najbardziej efektywnych modelach producenci reinwestują w system nieodebrane kaucje oraz przychody z surowców wtórnych („przychody ze sprzedaży surowców”).** Jeżeli koszty przekraczają uzyskiwane przychody, wówczas różnica (koszt netto) jest pokrywana przez producentów. Gdy producenci zarządzają systemem kaucyjnym poprzez scentralizowaną organizację, mogą umówić się na pokrywanie takiego kosztu netto w formie tzw. opłaty ROP. Jak to wygląda w praktyce? Opisany w raporcie przykład Norwegii mówi o powołanym centralnym administratorem systemu, firmie Infinitum. Ustala ona opłaty ROP dla każdego producenta na podstawie kosztu recyklingu i wartości materiałowej każdego surowca opakowaniowego, rozróżniając nawet przezroczyste i kolorowe tworzywo PET.

Integralność systemu

Choć wydajność, wygoda i odpowiedzialność producenta są fundamentami wydajnego systemu kaucyjnego, będzie on niekompletny bez odpowiednich mechanizmów kontroli. We wskazanych w raporcie firmy TOMRA krajach z systemami o najwyższych wynikach zbiórki, procedury egzekwowania przepisów są jasno określone w ustawie i rozporządzeniach, włączając w to kary i organ władzy uprawniony do ich

egzekwowania. **Program wymaga aktywnego działania organu władzy, która utrzymuje zgodność z przepisami i doprowadza do jego sukcesu.** Powoływane są organizacje, które są odpowiedzialne za koordynację prac, tzw. CAS (Centralny Administrator Systemu). Zazwyczaj CAS jest własnością producentów napojów lub ich importerów oraz detalistów i dystrybutorów, a w zarządzie zasiadają przedstawiciele tych firm.

Polska w projekcie zakłada pozostawienie producentom zorganizowania całego systemu i nieangażowanie w to agendy publicznej. To bardzo dobra wiadomość, ponieważ najlepiej działające, najbardziej efektywne systemy kaucyjne w Europie zarządzane są przez organizacje tworzone przez producentów i sektor handlowy.

Doświadczenia i analizy przeprowadzone przez TOMRA wokół działających systemów kaucyjnych pokazują, że dopiero łączne wprowadzenie wszystkich dwunastu elementów do projektu daje możliwość stworzenia wysoko efektywnego systemu kaucyjnego. Takie rozwią-

zania widzimy w Europie w krajach skandynawskich i bałtyckich, a także w jednym z najnowszych, czyli słowackim. Sukces tego ostatniego (do oceny w perspektywie najbliższych trzech lat) będzie najlepszym sprawdzianem dla opisanych powyżej dwunastu elementów jako cech charakteryzujących najbardziej efektywne systemy.

Pełny raport znajduje się na stronie: <https://www.tomra.com/en/col-lection/reverse-vending/deposit-return-schemes/white-paper>. Wersja polska znajduje się na dole strony.

Przypisy:

1. „A Deposit Refund System for the Czech Republic”, Eunomia. 2019. „PET Market in Europe: State of Play”, Eunomia. 2020.
2. Cały raport dostępny jest na stronie: Holistic Resource Systems – Resource Recovery Playbook – Free Whitepapers by TOMRA Circular Economy.

foto: <https://pl.freepik.com/>

ROP z perspektywy organizacji odzysku i konsekwencje dla przedsiębiorców wprowadzających opakowania na rynek

Jakub Tyczkowski, Prezes Zarządu Organizacji Odzysku Opakowań Rekopol S.A.

Rozszerzona odpowiedzialność producenta (dalej: ROP) jest mechanizmem wypracowanym na początku lat 90., mającym na

celu wspomaganie realizacji poziomów recyklingu. Poziom recyklingu należy rozumieć jako ułamek, gdzie w mianowniku jest masa opakowań wprowadzanych na rynek, a w liczniku masa odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi.

Dobre działający ROP powinien mieć wpływ na jedno i na drugie. Poprzez stosowanie dla przedsiębiorców wprowadzających opa-

kowania na rynek opłat ekomodulowanych, to znaczy zależnych od tego, czy opakowanie nadaje się do recyklingu i w jakim zakresie, czy ma w sobie zawartość recyklatu itp., system ROP może mieć wpływ właśnie na mianownik, ponieważ będą w nim opakowania nadmierne lub trudne do recyklingu. Patrzenie na licznik to nic innego jak patrzenie na efektywność całego systemu zbiórki, sortowania i wreszcie recyklingu odpadów opakowaniowych. Po trzydziestu latach od wprowadzenia ROP w niektórych krajach UE jej postrzeganie się zmieniło, ponieważ obecnie poprzez wpływ na realizację poziomów recyklingu należy patrzeć na ROP jako na narzędzie wspomagające zamykanie obiegów surowcowych.

Polska została zobowiązana do zaimplementowania ROP w pełnym wymiarze poprzez implementację zapisów ramowej dyrektywy o odpadach. Do chwili obecnej to się nie wydarzyło. Znamy jedynie zapisy projektu z 2 sierpnia 2021 roku ustawy nowelizującej ustawę o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Należałoby się zastanowić, czy projekt tej ustawy rzeczywiście implementuje ROP?

Jednym z głównych założeń systemu opartego na ROP jest fakt, iż ten, kto jest odpowiedzialny za realizację ciężących na nim celów, dysponuje również zestawem narzędzi do ich realizacji. Jednym z najważniejszych narzędzi jest dysponowanie pieniędzem do realizacji tych celów. Nasz legislator jednak dokonał pokrętnej interpretacji, iż na przedsiębiorcach ciążyą dwa obowiązki: jeden to realizacja celów recyklingu, a drugi (oderwany od pierwszego) to pokrywanie kosztów gospodarki odpadami opakowaniowymi.

Zabrano w ten sposób przedsiębiorcom główne narzędzie do realizacji ich celów, jakim jest właśnie pieniądź. **Pozostawiono przemysł z obowiązkiem realizacji celu recyklingu, a strumień pieniędzy skierowano do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.** Sytuacja byłaby wygodna, gdyby ilość odpadów opakowaniowych poddawana recyklingowi ze strumienia komunalnego była większa niż potrzeby w zakresie poziomów recyklingu. Wystarczy jedynie przypomnieć fakt, iż obecnie realizujemy w tworzywach sztucznych poziom około 35-40 proc., a w 2025 roku będziemy musieli osiągnąć poziom 50 proc. Czy to się zrobi samo? Bez aktywnego wpływu na efektywność zbiórki selektywnej i sortowania? Bez wpływu na recykling?

Kolejnym ważnym pytaniem jest, ile będzie płacił przemysł? Czy stawka ta powinna być wyznaczana urzędowo, czy też powinna wynikać z realnych potrzeb poszczególnych samorządów co do pokrywania bieżących kosztów zbiórki selektywnej i jej rozwoju, kosztów sortowania czy też recyklingu, gdyby ten okazał się nieopłacalny? Czytając projekt ustawy, nie znajdziemy wyczerpującej odpowiedzi na

to pytanie, pozostając z wrażeniem o subiektywności wyznaczania stawki. Jeśli ona będzie na zbyt wysokim poziomie, przemysł będzie ponosił nieuzasadnione koszty, a jej zbyt niski poziom spowoduje z kolei dalsze chroniczne niedofinansowanie gospodarki odpadami opakowaniowymi. Na marginesie należy podkreślić, iż obecnie przemysł nie jest zobowiązany do pokrywania tych kosztów. To „opłaty śmieciowe” wnoszone przez mieszkańców winny je pokrywać. Tak się jednak właśnie nie dzieje.

Można by jeszcze długo wymieniać uwagi do projektu tej ustawy. Świadczy o tym również fakt, że – jak poinformowało Ministerstwo Klimatu i Środowiska – do projektu zgłoszono grubo ponad tysiąc uwag i opinii.

Nie mniej ważnym obszarem, którego próbę regulacji obecnie obserwujemy, jest implementacja systemu depozytowego czy kaucyjnego, jak coraz częściej się mówi. Ma to być taki sam system, do jakiego jesteśmy przyzwyczajeni w przypadku butelki wielokrotnego użytku na piwo, tyle że w ten sposób mają być zbierane opakowania jednorazowego użytku. System kaucyjny jest niczym innym jak systemem zbiórki niektórych odpadów opakowaniowych poprzez system motywacji ekonomicznej dla konsumenta. Znamy pierwszy projekt ustawy wdrażającej ten system, natomiast nieznane są losy drugiego projektu.

Ustawa w sposób ogólny określa wymogi w stosunku do operatora systemu, wprowadza wielość tych operatorów. Nie określa jednak wysokości kaucji. Pozostawia również bez odpowiedzi pytanie co do właścicielstwa nad odpadem. Nie odnosi się też do sposobu znakowania opakowań oraz nic nie mówi o jednolitych standardach systemu IT, który przecież musi ten system spinać, aby wypłacać kaucję w każdym miejscu w Polsce bez względu na to, na terenie jakiego operatora się znajdziemy lub aby móc monitorować, jak i generować sprawozdania dotyczące wyników tego systemu. **Tu po raz kolejny zabrakło całościowej wizji systemu uwzględniającej doświadczenia innych krajów UE czy krajów spoza wspólnoty.**

Obraz, jaki się rysuje na obecnym etapie, to mnogość pytań pozostających bez odpowiedzi, mnogość propozycji budzących wątpliwości co do skuteczności ich zadziałania, wielość pomysłów obarczonych grzechem braku transparentności czy wypaczających wolną konkurencję. Można jedynie mieć nadzieję, iż obydwa projekty skonsumentują uwagi nadesłane przez różnych interesariuszy w czasie konsultacji społecznych i będą stanowić zaczątek do budowy realnie efektywnego systemu ROP wspomagane systemem kaucyjnym, mając na horyzoncie konieczność wykorzystywania potencjału, jaki drzemie w odpadach, czyli wykorzystania jak największej ilości znajdujących się tam surowców.

Zwalczanie przestępstw w gospodarce odpadami

Podkomisarz **Ewelina Mączkorowska**,

Naczelnik Wydziału do walki z Przestępczością Gospodarczą Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji

Biuro Kryminalne Komendy Głównej Policji, realizując zadania merytoryczne w zakresie zwalczania przestępstw przeciwko środowisku naturalnemu, w tym zagrożeń związanych z nielegalnym składowaniem, magazynowaniem, transportem i utylizowaniem odpadów, prowadzi szereg działań mających na celu zapobieżenie wymienionym czynom zabronionym.

Realizowane na bieżąco przedsięwzięcia przyczyniły się do ograniczenia nielegalnych praktyk utylizacji odpadów na terenie kraju. Podejmowane działania zwiększyły ilość wykrywanych przypadków nielegalnego składowania, magazynowania, transportowania i utylizacji odpadów. Tym samym skutecznie ograniczono negatywny wpływ na środowisko.

Środowisko naturalne jest dobrem chronionym społeczeństwa, stąd dbałość o otaczający nas ekosystem powinno być priorytetem dla każdego człowieka. Bardzo ważną rolę w kształtowaniu świadomości ekologicznej obywateli odgrywają jednostki centralne administracji rządowej i samorządowej, które za pośrednictwem właściwych organów prowadzą kampanie uświadamiające oraz ostrzegające obywateli przed największymi zagrożeniami dla środowiska. Degradacja środowiska naturalnego przyczynia się do zmniejszenia przyrodniczych obszarów chronionych, zakłócenia szlaków migracji zwierząt, utraty obiektów przyrodniczych, w tym unikalnych na skalę światową, wpisanych na listę światowego dziedzictwa UNESCO, a także stanowi zagrożenie dla zdrowia publicznego: nielegalnie składowane odpady mogą zagrażać ujęciom wody, zatruwać glebę i wpływać na obniżenie jakości powietrza.

Sprawcy dostosowują swoje działania do zmieniającej się sytuacji ekonomicznej, społecznej i prawnej, wciąż doskonaląc metody popełniania przestępstw. **Stąd istotna jest niezwłoczna reakcja organów ścigania przy współpracy z innymi instytucjami i służbami, mająca na celu zapobieganie, przeciwdziałanie i zwalczanie nielegalnych działań.**

Realizując działania prewencyjne, Policja publikuje na portalach społecznościowych i stronach internetowych informacje dotyczące podnoszenia świadomości społeczeństwa w zakresie reagowania na przejawy naruszeń w obszarze ochrony środowiska i związanych z tym zagrożeń. **Jednym z podejmowanych działań jest Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, która przyspiesza i ułatwia komunikację ze społeczeństwem w zakresie informowania Policji o zaobserwowanych zagrożeniach w danym rejonie.** Dane prezentowane na Mapie uwzględniają zarówno wybrane kategorie przestępstw i wykroczeń, jak i zagrożenia, które w subiektywnej ocenie mieszkańców negatywnie wpływają na ich poczucie bezpieczeństwa. Policja aktywnie angażuje się także w kampanie społeczne i profilaktyczne organizowane przez instytucje państwowe oraz organizacje pozarządowe, dotyczące podnoszenia świadomości o zagrożeniach wynikających z działalności człowieka na szkodę środowiska naturalnego.

Policja w ramach przeciwdziałania przestępczości ukierunkowanej na środowisko naturalne podejmuje bieżącą współpracę z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami pozarządowymi (NGO). W ramach przedmiotowej współpracy inicjowane są działania polegające na podnoszeniu kwalifikacji oraz wiedzy funkcjonariuszy zajmujących się tą tematyką, między innymi poprzez organizowanie warsztatów i szkoleń. W ramach współpracy dotyczącej zjawisk kryminogennych zawierane są porozumienia ze służbami oraz instytucjami, mające na celu zacieśnienie współpracy w zakresie zwalczania czynów zabronionych z obszaru środowiska naturalnego.

W Wydziałach dw. z Przestępczością Gospodarczą Komend Wojewódzkich Policji/Komendzie Stołecznej Policji powołano koordynatorów ds. odpadów oraz koordynatorów ds. CITES. Zadaniem tych funkcjonariuszy jest prowadzenie bieżącej współpracy z przedstawicielami innych służb oraz instytucji w celu identyfikowania i wykrywania czynów zabronionych wymierzonych w środowisko naturalne.

Wskazać należy, że w 2021 roku zwalczanie przestępstw wymierzonych w środowisko naturalne zostało uznane za jedno z zadań priorytetowych w planie działalności Komendanta Głównego Policji na lata 2021-2023. Biuro Kryminalne Komendy Głównej Policji podejmuje przedsięwzięcia na szczeblu krajowym i międzynarodowym w celu objęcia wymienionej problematyki szczególnym nadzorem.

W Biurze Kryminalnym Komendy Głównej Policji, przy wsparciu innych komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji oraz Komend Wojewódzkich Policji/Komendy Stołecznej Policji, został opracowany „Poradnik dla funkcjonariuszy Policji w sprawie prowadzenia czynności procesowych w przypadku ujawnienia nielegalnego składowania odpadów oraz niezgodnego z przepisami transportu odpadów”. Publikacja została udostępniona oraz rozpowszechniona w jednostkach terenowych Policji. Celem stworzenia wydawnictwa było zebranie i przedstawienie dobrych praktyk oraz zasad postępowania w przypadku ujawnienia przestępstw. Poradnik ma stanowić wstęp do rozwoju taktyki zwalczania przestępczości w obszarze nielegalnej gospodarki odpadami.

Biuro Kryminalne Komendy Głównej Policji regularnie angażuje się w działania ukierunkowane na zwalczanie poważnej i zorganizowanej przestępczości z obszaru środowiska naturalnego, organizowane przez Międzynarodową Organizację Policji (Interpol), Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Mię-

dzynarodową Organizację Celną (WCO), Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) i inne. Przedsięwzięcia ukierunkowane są na zwalczanie przestępczości wymierzonej w środowisko naturalne, w szczególności dotyczącej nielegalnego pozyskiwania okazów dzikiej fauny i flory objętych regulacjami Konwencji Waszyngtońskiej CITES, nielegalnego handlu odpadami przy wykorzystaniu portów morskich, nielegalnego handlu i utylizacji medycznych odpadów niebezpiecznych, nielegalnego handlu i podrabiania środków ochrony roślin oraz zwalczania nielegalnego transportu odpadów i f-gazów.

Poza przedsięwzięciami w ramach powyższej współpracy Policja uczestniczy w projektach międzynarodowych organizowanych przez organy ścigania innych krajów, w tym między innymi w koordynowanym przez wyspecjalizowaną jednostkę Żandarmerii Francuskiej OCLAESP projekcie AMBITUS, który ma na celu zwiększenie zaangażowania państw członkowskich w przeciwdziałanie przestępczości wymierzonej w środowisko naturalne.

foto: <http://pl.fotolia.com/>

Gospodarka obiegu zamkniętego w restauracjach McDonald's Polska

Tomasz Kurpiewski, Sustainability Senior Manager, McDonald's Polska Sp. z o.o.

System gospodarki obiegu zamkniętego McDonald's Polska składa się z trzech obszarów. Pierwszy bardzo ważny element to działania podejmowane na etapie projektowania opakowań. Już w tym momencie optymalizujemy ilość użytych surowców, ograniczając do minimum ich zużycie, dodatkowo stosujemy tylko materiały, które nadają się do recyklingu w systemie gospodarki obiegu zamkniętego.

Następnie, po spożyciu posiłku, opakowania są segregowane w specjalnie przygotowanej do tego w restauracjach infrastrukturze – koszach do segregacji odpadów. To właśnie dobra segregacja przez naszych gości w restauracji powoduje, że opakowania nie stają się odpadami, ale wartościowymi surowcami wtórnymi.

Właśnie przeszliśmy do drugiego obszaru systemu, w którym wysegregowane odpady papierowe i wielomateriałowe (powlekany

papier) trafiają do naszego recyklera – papierni Miklan-Ryza z Torunia. Papiernia ta w istotny sposób różni się od standardowej, ponieważ na początku linii produkcyjnej jest wyposażona w moduł podczyszczający, który skutecznie oczyszcza surowce wtórne z zabrudzeń gastronomicznych i warstw powlekających papier.

Bardzo ważnym elementem tego systemu jest także zaplanowanie linii technologicznej, aby moduł czyszczenia surowców wtórnych z zanieczyszczeń gastronomicznych i nadruków oraz warstw powlekających był tak dostosowany do realiów, by nie miał problemów z dostarczaniem surowcami. System musi być również na tyle skuteczny, aby mogły powstawać atestowane produkty końcowe, spełniające najwyższe standardy jakościowe oraz bezpieczeństwa.

Również transportowanie surowców w formowanych, specjalnych kostkach zapewnia przewietrzanie tego surowca, co zapobiega obniżeniu jego walorów recyklingowych. Należy podkreślić, że wszystkie potencjalne problemy były identyfikowane już na etapie projektowania i testów systemu. Dowodem efektywności rozwiązania są powstające atestowane produkty w postaci papierowych ręczników czy papieru toaletowego, które wracają do restauracji McDonald's w całej Polsce.

Dopełnieniem tego kompleksowego podejścia jest trzeci obszar w postaci projektu EcoHeroes. Przy współpracy z miastami/gminami, organizacjami pozarządowymi pracownicy restauracji organizują w całej Polsce akcje zbierania w segregowany sposób odpadów opakowaniowych z miejsc publicznych. Projekt ma na celu zapobieganie marnowania surowców wtórnych, które znalazły się poza systemem gospodarki obiegu zamkniętego, i edukowanie, jak właściwie segregować odpady, aby były cennymi surowcami wtórnymi, a nie stały się zwykłymi śmieciami, które negatywnie oddziałują na planetę i krajobraz.

Jak widać McDonald's bierze odpowiedzialność za wszystkie swoje odpady – również te, które nie trafiają bezpośrednio do koszy znajdujących się na terenie restauracji. Od października 2021 roku marka zorganizowała 569 zbiórek na terenie całej Polski, w których zebrano 3893 posegregowane frakcjami 60-litrowe worki odpadów.

Aby dokładnie zapoznać się z projektem, można to zrobić osobiście i dołączyć do wybranego wydarzenia w preferowanej części naszego kraju poprzez zarejestrowanie się na stronie strategicznego partnera akcji planetheroes.pl.

Finansowanie inwestycji w gospodarce odpadami

dr Przemysław Jura, Prezes Zarządu Europejskiego Holdingu Doradczego Sp. z o.o.

W nowym okresie programowania wskazano następujące źródła finansowania: źródła krajowe pomocy publicznej, źródła finansowania dłużnego, źródła finansowania kapitałowego, Venture Capital. **Zawężając niniejsze zagadnienie do funduszy pozyskiwanych na gospodarkę odpadami, należy wskazać fundusze europejskie, fundusze krajowe oraz fundusze prywatne.** W skład funduszy europejskich wchodzi: **Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko** oraz **Program Operacyjny Inteligentny Rozwój, Program FEnKS (Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko).** W skład funduszy krajowych wchodzi: **Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej** oraz **Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.** W ramach funduszy prywatnych wskazuje się na **Venture Capital** i **Aniołów Biznesu.**

Istotne znaczenie dla finansowania inwestycji przedsiębiorstw w partnerstwie z samorządami ma fundusz Infrastruktura i Środowisko, ponieważ z jego zasobów ufundowano najwięcej inwestycji. Głównymi obszarami, na które przekazywano jego środki to: gospodarka niskoemisyjna, ochrona środowiska, a także przeciwdziałanie i adaptacja do zmian klimatu, transport i bezpieczeństwo energetyczne oraz ochrona zdrowia i dziedzictwo kulturowe.

Skupiając się na dotychczasowych efektach realizacji opisywanego programu w sektorze ochrony środowiska, wybudowano 61 Punktów

Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) oraz 6 zakładów zagospodarowania odpadów (ZZO). Powstało także wiele urządzeń do celów ochrony przeciwpowodziowej oraz sanitarnej.

Istotnym jest także program **Racjonalne gospodarowanie odpadami i ochrona ziemi.** Celem programu jest realizacja zasad gospodarki odpadami, a w szczególności hierarchii sposobów postępowania z odpadami. Należy wskazać także program **Poznanie budowy geologicznej na rzecz kraju.** Celem tego programu jest rozpoznanie budowy geologicznej na rzecz kraju oraz racjonalna gospodarka zasobami złóż kopalin i wód podziemnych poprzez: wdrażanie programów, długoterminowych polityk państwa i kierunków badań w zakresie geologii, implementację stosownych dyrektyw oraz realizację zadań ustawowych i innych, niezbędnych do poszerzenia bazy geologicznej w zakresie badawczo-rozpoznawczym i dokumentacyjnym. **Istotnym celem są też badania i prace geologiczne dla ochrony środowiska.**

Program **Zmniejszenie uciążliwości wynikających z wydobycia kopalin** ma na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko, wynikającego z wydobywania kopalin, likwidacji zakładów górniczych poprzez – między innymi – rekultywację gruntów na terenach zdegradowanych/zdewastowanych działalnością wydobywczą, wprowadzanie technologii ograniczających emisję gazów cieplarnianych lub powstawanie odpadów pochodzących z wydobycia albo z przeróbki surowców w przemyśle wydobywczym, uzdatnianie, odprowadzanie lub zagospodarowanie wód kopalinianych, eliminowanie zagrożeń wynikających z zakresu budowy, użytkowania obiektów budowlanych lub wyrobisk górniczych, doposażanie w sprzęt między innymi stacji ratownictwa górniczego, organów nadzoru górniczego, wykonywanie prac badawczych w górnictwie.

Konkludując, warto poruszyć temat, iż nie każda inwestycja samorządowa jest atrakcyjna, a więc dochodowa i bezpieczna dla przedsiębiorstwa będącego w roli inwestora. Tylko część potrzeb inwestycyjnych gmin i powiatów można ująć w ramy inwestycji stanowiącej przedmiot zainteresowania inwestorów. Przedstawione powyżej podstawowe determinanty podjęcia przez inwestora decyzji o zaangażowaniu kapitałowym uznaje się za uzasadnione. **W związku z tym warto, aby władze samorządowe przyjęły postawę zachęcającą inwestorów do współpracy poprzez starania w kierunku uatrakcyjnienia planowanych inwestycji z punktu widzenia kryteriów inwestycyjnych.** Inwestycje przedsiębiorstw w partnerstwie z samorządami stanowiąc będą coraz istotniejszą metodą finansowania, zapewniającą rozwój polskich gmin i powiatów.

foto: <http://pl.fotolia.com/>

Konkluzje z konferencji

Anna Sapota, Wiceprezes ds. relacji rządowych w Europie Północno-Wschodniej, TOMRA

Dyskusja na temat rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla opakowań (zwana dalej ROP) trwa w Polsce już od co najmniej kilku lat. Jednak nadal potrzeba zmian jest oczywista i aktualna – więc cel konferencji, którym było przekazanie uczestnikom potrzebnej wiedzy i doświadczeń w zakresie prawnych, technologicznych, operacyjnych czy ekonomicznych aspektów funkcjonowania nowego systemu, w tym także systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta w zakresie odpadów opakowaniowych, pozostaje wciąż aktualny.

Co więcej, organizatorom tego spotkania udało się zebrać przedstawicieli przemysłu, samorządu i administracji publicznej, co przełożyło się nie tylko na ciekawe prezentacje, ale także na niejednokrotnie burzliwe dyskusje podczas sesji pytań i odpowiedzi.

Podczas całej konferencji poruszono wiele istotnych kwestii, jednak dla mnie najistotniejszymi wnioskami są:

- Rozpoczynając konferencję wystąpienie **Jakuba Tyczkowskiego**, Prezesa Zarządu Organizacji Odzysku Opakowań ReKopol S.A., wskazało, że brak ostatecznych ram prawnych dla ROP w wersji odpowiadającej wymogom dyrektyw odpadowej i opakowaniowej tworzy ogromną niepewność wśród wszystkich interesariuszy rynku odpadowego. Rzuca to na procesy decyzyjne odnośnie do dalszych inwestycji zarówno przez przedsiębiorców, jak i gminy oraz firmy komunalne. **Możliwych rozwiązań prawnych jest kilka i każde z nich ma swoje wady i zalety, ale – co ważniejsze – każde z nich wymaga odpowiedniego przygotowania się przez wszystkich uczestników rynku.**

Wzięcie na siebie odpowiedzialności przez producentów wprowadzających produkty w opakowaniach jest możliwe i konieczne, jednak wymaga ono niedyskryminujących i jasnych zasad odpowiedzialności.

- Kolejna prezentacja, przedstawiona przez mecenasa **Macieja Kielbusa** z Dr Krystian Ziemiński & Partners Kancelaria Prawna Sp. k., pokazała, jak trudna jest sytuacja gmin jako interesariuszy tematu ROP. Z jednej strony na gminie spoczywa obowiązek zapewnienia zagospodarowania odpadów z gospodarstw domowych, w tym odpadów opakowaniowych. Spoczywa na niej także obowiązek spełnienia szeregu celów w zakresie gospodarowania odpadami i zapewnienia odpowiedniego poziomu recyklingu tego strumienia odpadów.

Z drugiej strony obecny system ROP nie zapewnia gminie odpowiednich narzędzi finansowych i operacyjnych, aby realizować cele związane z odpadami opakowaniowymi. Jednak Maciej Kielbus zwrócił też uwagę na szerszy kontekst, w którym poszczególne ustawy regulujące obowiązki tych samych interesariuszy w ramach rynku

odpadowego są niespójne i niejasne. W efekcie widzimy stół pełen rozsypanych puzzli zamiast wyraźnego obrazu, jak nasza gospodarka odpadami komunalnymi powinna wyglądać.

- **Następny referat dotyczący systemu kaucyjnego pokazał, że system kaucyjny jest istotnym elementem przyszłego systemu ROP, gdyż z jednej strony tworzy nowy rodzaj zbiórki odpadów opakowaniowych.** Ten model zbiórki będzie bazował na jednostkach handlowych jako miejscach zwrotu opakowań. Z drugiej strony system kaucyjny wpływa na ekonomię komunalnej gospodarki odpadami, gdyż zmienia zarówno skład strumienia odpadów odbieranych w ramach systemu zbiórki z gospodarstw domowych, jak i jego wielkość, a to przekłada się na koszty i przychody systemu. **Powoduje to, że system kaucyjny powinien być wprowadzany jako element całego schematu ROP, w którym zostaną uwzględnione konsekwencje wprowadzenia nowego, dodatkowego modelu zbiórki.**

Pięćdziesięcioletnie doświadczenie firmy TOMRA pokazuje, że system kaucyjny, aby najefektywniej funkcjonować, powinien opierać się na czterech podstawowych filarach: wydajności, wygodzie, odpowiedzialności producenta oraz rzetelności. Tak zaprojektowane systemy funkcjonujące w kilku państwach europejskich, w tym w Norwegii, Szwecji, Litwie czy Słowacji, osiągają 90 proc. poziom zbiórki objętych systemem opakowań oraz w wielu przypadkach uczestniczą w systemach recyklingu na zasadzie „butelka w butelkę”, które zamykają obieg tego opakowania.

- **Bardzo interesująca była także prezentacja firmy McDonald's, która pokazywała projekt dotyczący zagospodarowania odpadów pokonsumenckich powstałych z opakowań po produktach spożytych w restauracjach sieci.** Okazało się, że wdrożenie ROP to nie tylko prawo, ale także wola i pomysł na to, jak zamykać obiegi produktowe. W efekcie, pomimo braku jasnych ram prawnych, wciąż możliwe (choć niełatwe) jest tworzenie przez producentów cyrkularnych rozwiązań, które realnie pokazują, jak można przetworzyć i ponownie wykorzystać odpady opakowaniowe.

Poza wspomnianymi wnioskami ogromną wartością konferencji była dyskusja wraz z sesją pytań i odpowiedzi, która następowała po każdej prezentacji. Pozwalało to nie tylko na wyjaśnienie ewentualnych niejasności związanych z prezentacjami, ale przede wszystkim na swobodną oraz inspirującą wymianę myśli pomiędzy referentami a słuchaczami zarówno podczas samej konferencji, jak i w trakcie rozmów w jej kuluarach.

Konferencja ROZSZERZONA ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRODUCENTA (ROP)

19 maja 2022 r.

Hotel Courtyard by Marriott w Katowicach ul. Uniwersytecka 13

ORGANIZATOR

PARTNERZY KONFERENCJI

PATRONATY HONOROWE

Województwo
Śląskie

Marszałek
Województwa Śląskiego
Jakub Chelstowski

Górnictwo
- Zagłębiowska
Metropolia

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Katowice

Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w Katowicach

PATRONATY MEDIALNE

Strefa Biznesu

opakowania.biz
Portal branży opakowań

tworzywa.org
Portal branży tworzyw

SYSTEM ZBIERANIA, TRANSPORTU, RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Od 2014 r. działamy zgodnie z Porozumieniami zawartymi z Marszałkiem Województwa Śląskiego w trybie art. 25 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, które dotyczą utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku, w tym recyklingu lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych oraz z opakowań po środkach niebezpiecznych.

W zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, obowiązek realizujemy poprzez dokumenty DPR wystawiane na rzecz Przedsiębiorcy Wprowadzającego.

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!

Kontakt w sprawie przystąpienia do Porozumień PIE:
e-mail: recykling@pie.pl
www.pie.pl/recykling/

Polska Izba Ekologii

40-009 Katowice, ul. Warszawska 3

tel. +48 / 32 253 51 55, tel. kom. 501 052 979

e-mail: pie@pie.pl

www.pie.pl, www.facebook.com/PolkskalzbaEkologii/

www.linkedin.com/company/polska-izba-ekologii